

Η Άννα Διαμαντοπούλου γεννήθηκε στην Κοζάνη. Είναι πολιτικός μηχανικός με μεταπτυχιακές σπουδές στην Περιφερειακή Ανάπτυξη. Είναι παντρεμένη και έχει έναν γιο.

Εξελέγη Βουλευτής Κοζάνης ΠΑΣΟΚ το 1996. Υπηρέτησε ως Υφυπουργός Ανάπτυξης έως το 1999, οπότε ορίσθηκε Επίτροπος της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Ένωση με το χαρτοφυλάκιο της Απασχόλησης και των Κοινωνικών Υποθέσεων. Επέστρεψε στην Ελλάδα το 2004 και στις εκλογές του Μαρτίου εξελέγη Βουλευτής Επικρατείας. Από το 2007 εκλέγεται Βουλευτής της Α΄ περιφέρειας Αθηνών. Υπηρέτησε ως Υπουργός Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων έως τον Μάρτιο του 2012. Είναι Υπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας.

ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΓΙΑ
ΤΗΝ Δ' ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Η Ελλάδα που παράγει!

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΠΑΣΟΚ Α' ΑΘΗΝΩΝ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2012

10

«Το σεργιάνι μας στον κόσμο ήταν δέκα μέτρα γης, όσο πιάνει ένα σπίτι και ο τοίχος μιας αυλής». Αυτοί οι στίχοι του Μάνου Ελευθερίου, ήταν η μοίρα εκατομμυρίων Ελλήνων πριν το 1981. Εμείς το αλλάξαμε, αλλάζοντας την Ελλάδα. Κάναμε λάθη, ναι, όπως κάναμε και υπερβολές πολλές. Κάποιοι πήραν και λάθος δρόμο. Όμως τελικά εκείνο που μετρά δεν είναι η προσωπική ιστορία και τα λάθη του καθενός από εμάς, όσο κι αν πλήγωσαν όσο κι αν προκάλεσαν. Εκείνο που τελικά μετρά είναι ότι δυο γενιές Ελλήνων μεγάλωσαν με ειρήνη, με ευκαιρίες, με εισοδήματα που ποτέ καμιά άλλη γενιά Ελλήνων δεν είχε. Πριν δυο γενιές ήταν κατόρθωμα να έχει κάποιος απολυτήριο Λυκείου. Σήμερα, η Ελλάδα έχει το μεγαλύτερο ποσοστό πτυχιούχων. Έχει τους ανθρώπους και τη δύναμη να ξανααστηθεί - όπως πολλές φορές στην ιστορία της.

Η Ελλάδα μπορεί να σταθεί ξανά στα πόδια της, μπορεί να αγκαλιάσει όλα τα παιδιά της, με μια προϋπόθεση: να αλλάξει. Όπως και το 1981, γιατί «εμείς δεν πήραμε τη ζωή μας λάθος», η δημοκρατική παράταξη θα κάνει το χρέος της και θα ζωντανέψει τις ελπίδες μιας νέας γενιάς Ελλήνων με μεγάλες ικανότητες και όνειρα που πρέπει να γίνουν πραγματικότητα. Αυτή πρέπει να είναι η Δ' Ελληνική Δημοκρατία.

Η Ελλάδα που παράγει!

Η Γ' Ελληνική Δημοκρατία - η λεγόμενη «Μεταπολίτευση» - φαίνεται να έχει κλείσει τον κύκλο της.

«Ο παλιός κόσμος πεθαίνει και ο νέος κόσμος πασχίζει να γεννηθεί - τώρα είναι η εποχή των τεράτων», έγραψε ο Αντόνιο Γκράμσι. Ανάμεσα σε αυτό που πεθαίνει και σε αυτό που πασχίζει να γεννηθεί σε παγκόσμιο και τοπικό επίπεδο, η Ελλάδα αλλάζει. Η εποχή των τεράτων - ο ορισμός που ο Γκράμσι δίνει στον όρο «κρίση» - οριοθετείται ανάμεσα στο θάνατο του παλιού και στη γέννηση του καινούργιου. Είναι το λεγόμενο «κενό» εξουσίας, σκοπού, νοήματος, οράματος. Όταν οι συμμετρίες καταρρέουν, κανείς δεν γνωρίζει εξ' αρχής τις συντεταγμένες των δεδομένων που θα προκύψουν, ούτε καν οι αυριανοί τους πρωταγωνιστές.

Ένα νέο κεφάλαιο, νομοτελειακά, θα ανοίξει. Η Δ' Ελληνική Δημοκρατία βρίσκεται προ των πυλών με χαρακτηριστικά που τώρα διαμορφώνονται.

Καθήκον της πολιτικής τάξης είναι να σχεδιάσει και να υλοποιήσει αυτή τη μετάβαση, με γνώμονα τις ερχόμενες γενιές και το εθνικό συμφέρον. Η μετάβαση αυτή απαιτεί να απαντήσουμε σε δύο μείζονα ερωτήματα:

- πώς διαχειριζόμαστε την κρίση σήμερα,
- ποιο είναι το εθνικό σχέδιο «για την Ελλάδα του 2020».

Πώς διαχειριζόμαστε την κρίση σήμερα

Οι δεσμεύσεις της χώρας μέχρι το 2015 είναι σαφείς και λεπτομερείς σε κάθε τομέα με ποσοτικούς στόχους και χρονοδιαγράμματα.

Έχουν ψηφισθεί από την Ελληνική Βουλή, τον μόνο γνήσιο και νόμιμο εκφραστή της βούλησης του ελληνικού λαού. Κανείς δεν

μπορεί να προσποιείται ότι δεν τις ξέρει. Το να τιμήσουμε απόλυτα την υπογραφή μας τηρώντας τα συμφωνηθέντα αποτελεί συνθήκη επιβίωσης, προϋπόθεση ελπίδας αλλά και ζήτημα εθνικής αξιοπρέπειας.

Όμως, **το Μνημόνιο δεν είναι γραμμένο σε γρανίτη.**

Σε ό,τι αφορά τα μέσα για την επίτευξη των στόχων - τα λεγόμενα «οικονομικά ισοδύναμα» - αυτά πρέπει να εξετάζονται συνεχώς κάτω από τη διαρκή μεταβολή των οικονομικών παραμέτρων.

Η μείωση δαπανών με οριζόντιο τρόπο επηρέασε αρνητικά, τόσο την ζωή κάθε Έλληνα και Ελληνίδας όσο και τη δυνατότητα παροχής δημοσίων αγαθών.

Είναι αναγκαίο να παρουσιάζεται στη Βουλή η προσδοκώμενη επίδραση - ο «**πολλαπλασιαστής**» - στο ΑΕΠ, καθώς μειώνοντας τα κόστη, συχνά μειώνονται και τα οφέλη μέσω της μειωμένης φορολογικής βάσης, της μειωμένης αγοραστικής κίνησης και των υψηλότερων δαπανών για την στήριξη των ανέργων. **Πρέπει να μελετήσουμε, δαπάνη προς δαπάνη, το ποιες δραστηριότητες μεγεθύνουν σημαντικά το ΑΕΠ, ποιες είναι υπαρξιακά αναγκαίες και ποιες είναι οι σχετικά περιττές.** Πρέπει να εμβαθύνουμε στην ποιότητά τους και να αρχίσουμε να ακολουθούμε επιλεκτικές και στοχευμένες παρεμβάσεις εξορθολογισμού των δαπανών. Ο παράλογα εύκολος δρόμος των οριζόντιων περικοπών έφτασε σε αδιέξοδο. Κάθε μείωση δαπάνης και κάθε νέα πηγή εσόδου πρέπει να συνοδεύεται από τον **πολλαπλασιαστή** της στο ΑΕΠ.

Κανείς δεν έχει πλέον τη δικαιολογία του αιφνιδιασμού και του επειγόντος. Τώρα όλοι γνωρίζουμε, άρα χρειάζεται σχέδιο με μετρήσιμους στόχους - δράση - απολογισμός με συγκεκριμένα αποτελέσματα.

Γνωρίζουμε επίσης ότι στη χώρα μας, δυστυχώς, δεν αρκεί η ψήφιση ενός νόμου για να κατοχυρωθεί η εφαρμογή του. Νοοτρο-

πίες και συμπεριφορές δεκαετιών καθιστούν ένα μείζον στοίχημα για την Δ' Ελληνική Δημοκρατία την εφαρμογή των νόμων σε όλους τους τομείς της δημόσιας ζωής. **Για να μπορέσει η χώρα να πορευτεί με ασφάλεια στο μέλλον απαιτείται η ύπαρξη σοβαρής εκτελεστικής εξουσίας που ταυτίζει τη λειτουργία της Δημοκρατίας με την πιστή τήρηση των νόμων.**

Τα χαρακτηριστικά της επόμενης Κυβέρνησης

Σε αυτό το πλαίσιο, η Κυβέρνηση η οποία θα προκύψει από τις εκλογές του 2012, θα πρέπει, κατά τη γνώμη μου, να έχει μια σειρά από χαρακτηριστικά:

1. Να είναι σταθερή και ισχυρή.
2. Εφόσον η ψήφος του λαού οδηγήσει σε Κυβέρνηση συνεργασίας, τότε τα κόμματα που την αποτελούν θα πρέπει να έχουν δεδομένο ευρωπαϊκό προσανατολισμό, τη δεδηλωμένη πρόθεση να τηρήσουν τα συμφωνηθέντα με τους εταίρους μας και την αυτονόητη προσήλωση στο κοινοβουλευτικό πολίτευμα.
3. Για να υπάρξει, για πρώτη φορά, μια προοδευτική Κυβέρνηση συνεργασίας της δημοκρατικής παράταξης με την ευρωπαϊκή Αριστερά, η τελευταία οφείλει να αναλάβει, επιτέλους, τις ευθύνες της. Δεν προσβλέπω, φυσικά, στα κόμματα τα οποία εκφράζουν το μπλοκ της δραχμής. Είναι η Δημοκρατική Αριστερά που έχει την ευθύνη να μην χάσει και αυτή την ιστορική ευκαιρία. Σήμερα, πριν τις εκλογές, οφείλει να πει καθαρά αν θέτει ως στρατηγικό της στόχο τον σχηματισμό μιας προοδευτικής Κυβέρνησης, οφείλει να πει καθαρά αν είναι έτοιμη να κυβερνήσει μαζί με το ΠΑΣΟΚ αγκαλιάζοντας τα «δύσκολα ναι» αντί των «εύκολων όχι».
4. Η Κυβέρνηση πρέπει να βασίζεται σε μακρόπνοη συμφωνία προγραμματικού χαρακτήρα στην ενοποιητική βάση του ευρω-

παϊκού προσανατολισμού, της δημοσιονομικής εξυγίανσης και της αναπτυξιακής προτεραιότητας.

5. Η κυβερνητική πλειοψηφία θα πρέπει να επιβάλει τον απολογισμό και έλεγχο των Υπουργών σε μηνιαία βάση από τις αρμόδιες Επιτροπές της Βουλής, γιατί χρειαζόμαστε επιτέλους λογική εξουσιοδότηση σε στόχους, παρακολούθηση και λογοδοσία στον φυσικό χώρο της Δημοκρατίας, που είναι το Κοινοβούλιο.

Βρισκόμαστε στο τέλος της αρχής και όχι στην αρχή του τέλους. Αποτελεί επιτακτική ανάγκη να υπάρξει ουσιαστική ενημέρωση των πολιτών για το μνημόνιο, τη δανειακή σύμβαση και τη διαγραφή του χρέους, για τις τεράστιες δυσκολίες των επόμενων μηνών αλλά και για τα ουσιαστικά οφέλη των μεταρρυθμίσεων, πολλές από τις οποίες αποτελούν χρόνια αναγκαιότητα για να γίνει η Ελλάδα μια ευνομούμενη χώρα και να κατακτήσει την θέση που της αξίζει στην Ευρώπη. Ο ελληνικός λαός δικαιούται και επιβάλλεται να γνωρίζει πριν ψηφίσει. Είναι αυτονόητη η ευθύνη Βουλής, Κυβέρνησης, κομμάτων, κοινωνικών εταίρων και διοίκησης για την επιτυχία του προγράμματος.

Άμεσες Προτεραιότητες

• **Μείωση τιμών:** Οι μισθοί μειώνονται αλλά οι υποχρεώσεις των πολιτών παραμένουν σταθερές. Χρειαζόμαστε άμεσο επιχειρησιακό σχέδιο για το χτύπημα των καρτέλ και των μεσαζόντων, καθώς και για το πλήρες άνοιγμα των κλειστών επαγγελματών. Αυτές οι μεταρρυθμίσεις, αν εφαρμοστούν σωστά, θα μειώσουν σημαντικά τις τιμές σε καταναλωτικά αγαθά και υπηρεσίες και θα βοηθήσουν σημαντικά τον πολίτη. Η Επιτροπή Ανταγωνισμού πρέπει να ισχυροποιηθεί και το Κράτος να συνεισφέρει στην άρση των προβλημάτων της εφοδιαστικής αλυσίδας στη μείωση των τιμών. Οι πολίτες όμως πρέπει να γνωρίζουν ότι δεν γίνονται θαύματα. Η διαδι-

κασία για να επιτύχουμε τον στόχο μας, θα είναι επίπονη, δύσκολη, γεμάτη συγκρούσεις και δεν θα έχει γρήγορα αποτελέσματα.

• **Ρύθμιση ιδιωτικών δανείων:** Κατά κανόνα, ένα δάνειο δεν είναι δυνατό να αντιπροσωπεύει άνω του 40% του μηνιαίου εισοδήματος του πολίτη. Ωστόσο, υπάρχουν σήμερα πολίτες οι οποίοι λαμβάνουν πενιχρούς ή ακόμη και αρνητικούς μισθούς διότι εκτός των δεδομένων περικοπών, παρακρατούνται και οι δόσεις των δανείων για πρώτη κατοικία. Οφείλουμε να τους βοηθήσουμε. Χρειάζεται προγραμματική συμφωνία με τις τράπεζες επί της δανειακής σύμβασης, ώστε η νέα χρηματοδότηση να έχει άμεσες επιπτώσεις στη ρευστότητα, αλλά και στη ρύθμιση των δανείων εκατομμυρίων πολιτών με βάση τη θεμελιώδη αρχή ότι το κοινωνικό αδιέξοδο οδηγεί σε οικονομική κατάρρευση.

• **Φορολογικό σύστημα:** Έχει ήδη καθυστερήσει η ψηφισιολογία ενός απλούστερου και δικαιότερου φορολογικού συστήματος, με ευρεία συναίνεση ως προϋπόθεση σταθερότητας και συνέχειας του. Οι περίπλοκες διατάξεις εξυπηρετούν μόνο τους επιτηδευμένους και αυτούς που φοροδιαφεύγουν μέσω των δικαστηρίων ενώ ενισχύουν την διαφθορά. Το 2012 πρέπει να είναι η χρονιά ενός τέτοιου φορολογικού συστήματος και των μηχανισμών που θα το υπηρετούν.

Εθνικό Σχέδιο Προτεραιοτήτων «για την Ελλάδα του 2020»

Η χώρα βρίσκεται σε αχαρτογράφητα νερά, αλλά σε μια συγκυρία που οι χάρτες επανασχεδιάζονται από το μηδέν. Τα καύσιμα της δημιουργίας είναι η Προοπτική, η Έμπνευση και η Ελπίδα. Τίποτε από αυτά δεν υπάρχει σήμερα. Και αυτή είναι η ευθύνη μας.

Υπάρχει, όμως, η αναγκαιότητα **οριζόντιας αλλαγής** φιλοσο-

φίας, πολιτικής και πράξης σε τρία θέματα: **Εμπιστοσύνη, Παιδεία, Ηλεκτρονική Διακυβέρνηση**. Αλλάζουμε τρόπο σκέψης, αλλάζουμε τον τρόπο που βλέπουμε και κατανοούμε τον κόσμο και εμάς τους ίδιους.

Η έλλειψη **εμπιστοσύνης** είναι ένα από τα σημαντικότερα προβλήματα στη χώρα. Τροφοδοτεί την πολυνομία με λεπτομερέςτατους νόμους, πολλαπλά επίπεδα ελέγχων και τελικά παράγει γραφειοκρατία και διαφθορά. **Χρειαζόμαστε αλλαγή φιλοσοφίας και υποδείγματος**.

«Το Κράτος θεωρεί τον πολίτη αδώο και όχι ένοχο μέχρι αποδείξεως του εναντίου».

Οι πολιτικές σε επιμέρους τομείς όπως η φορολογία, η δικαιοσύνη, η επιχειρηματικότητα, η συναλλαγή με το Δημόσιο θα πρέπει από τη λεπτομερή νομοθέτηση και τα πολλά σώματα ελέγχου να περάσουν στην εμπιστοσύνη στην υπογραφή του πολίτη και στους δειγματοληπτικούς ελέγχους που οδηγούν σε παραδειγματική τιμωρία των καταχραστών της εμπιστοσύνης του κράτους. **Το Κράτος εμπιστεύεται την υπογραφή του πολίτη σε όλους τους τομείς. Αν ο πολίτης δεν τιμήσει την υπογραφή του, η τιμωρία θα είναι παραδειγματική**.

Αντίστοιχη αλλαγή υποδείγματος απαιτείται στην **Παιδεία**. Τα δύομιση τελευταία χρόνια έχουν γίνει ή έχουν δρομολογηθεί δεμελιώδεις αλλαγές στο εκπαιδευτικό μας σύστημα, σε όλες τις βαθμίδες του καθώς και στην έρευνα και την δια βίου μάθηση.

Οι αλλαγές είναι οι αλλαγές και στα θέματα που αφορούν τους λειτουργούς της εκπαίδευσης με θέσπιση αξιολογικών και αντικειμενικών διαδικασιών. Όλες αυτές οι αλλαγές **υπερκαλύπτουν θεσμικά τις προγραμματικές δηλώσεις που έχουν υλοποιηθεί ήδη στα μέσα της κανονικής θητείας μιας Κυβέρνησης**. Μαζί με τις αλλαγές προφανώς υπήρξαν και λάθη και αστοχίες, που επανεξετάζονται. Σταθερή πεποίθησή μου είναι ότι η Παι-

δεία είναι προϋπόθεση για την ανάδειξη των πλεονεκτημάτων του λαού μας και για την αντιμετώπιση πάγιων μειονεκτημάτων. Είναι το **εκπαιδευτικό σύστημα που μπορεί να αναδείξει και πρέπει να απελευθερώσει εγκλωβισμένες δυνάμεις**. Οι α-

λλαγές στην Παιδεία είναι ιστορικά και σε όλες τις χώρες, οι πιο δύσκολες, οι πιο σημαντικές, οι πιο χρονοβόρες και εκείνες που αποδίδουν μεσοπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα και ποτέ βραχυπρόθεσμα. Γι' αυτό και τις αποφεύγουν οι περισσότεροι πολιτικοί. Οι μεταρρυθμίσεις που έχουν δρομολογηθεί σε όλες τις βαθμίδες θέλουν επιμονή στη συναίνεση, συνέχεια και χρόνο, για να δούμε απτά αποτελέσματα. Είναι κάτι που οφείλουμε στα παιδιά μας και τη Χώρα.

Η Ελλάδα είναι ουραγός στην **Ηλεκτρονική Διακυβέρνηση** στην Ευρώπη των 27. Η ηλεκτρονική διακυβέρνηση είναι πλέον η **προϋπόθεση για τη ριζική μεταρρύθμιση της διοίκησης και αφορά τη δημοκρατία, τη διαφάνεια, την πάταξη της γραφειοκρατίας, την ταχύτητα και την πραγματική εξυπηρέτηση του πολίτη**. Μετά από δυο δεκαετίες αποτυχημένων προσπαθειών, το τέλος του 2014 θα πρέπει να βρει μια Ελλάδα στην οποία το ψηφιακό σχολείο και το ψηφιακό πανεπιστήμιο, θα συμπληρώνονται με το ψηφιακό νοσοκομείο, την ψηφιακή εφορία, το ψηφιακό δικαστήριο, την ψηφιακή πολεοδομία, τις ψηφιακές επιχειρήσεις και υπηρεσίες.

Οι τέσσερις πυλώνες της Δ' Ελληνικής Δημοκρατίας

1. Ασφάλεια στην Ευρωπαϊκή Ένωση

Η χώρα έχει ευρωπαϊκό προσανατολισμό και παραμένει στο Ευρώ. Αυτό έχει ως προϋπόθεση την πλήρη εφαρμογή του σχεδίου δημοσιονομικής εξυγίανσης και σταθερότητας.

Το μνημόνιο δεν είναι το σχέδιο για τη χώρα, αλλά χωρίς την επιτυχή εφαρμογή του δεν θα υπάρξει σχέδιο για τη χώρα. Χρειάζεται μεγάλη καθημερινή προσπάθεια στο εσωτερικό για να τιμήσουμε την υπογραφή μας. Παράλληλα, προϋποθέτει την ενεργή συμμετοχή μας στην ευρωπαϊκή διαπραμάτευση, κι αυτό σημαίνει μια νέα αρχιτεκτονική συμμαχιών που δεν μπορεί να είναι μόνο με τις χώρες του Νότου. Οι κατευθύνσεις που πρέπει να συνδιαμορφώσουμε είναι:

- **Άμεση εκλογή Προέδρου της ΕΕ** από τους πολίτες και νομιμοποίηση των δημοκρατικών δεσμών της Ευρώπης, για την αποτροπή μονοκρατορικών αντιλήψεων.
- **Ολοκλήρωση της πολιτικής ενοποίησης της Ευρώπης.**
- **Νέος ρόλος για την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα**, η οποία πρέπει να διατηρήσει την αυτονομία της αλλά, ταυτόχρονα, να μπορεί να εκδώσει χρήμα.
- Δημιουργία **ευρωπαϊκού οργανισμού αξιολόγησης** της πιστοληπτικής ικανότητας χωρών και επιχειρήσεων.
- **Επιβολή φόρου στις χρηματοοικονομικές συναλλαγές.**

Είναι, λοιπόν, απαραίτητη η στενή παρακολούθηση και η ταχύτερη παρέμβαση στις εξελίξεις που έρχονται ώστε η Ελλάδα να αποδείξει ότι είναι μια υπεύθυνη και συνεπής χώρα - μέλος που έχει άποψη και θέση για το μέλλον της Ευρώπης.

2. Παραγωγή και εργασία

Το κύριο πρόβλημα της Χώρας είναι η αποδιάρθρωση της παραγωγικής της δυνατότητας! Η πυξίδα της ανάπτυξης πρέπει να αλλάξει πορεία. Ο Δημόσιος τομέας δεν είναι ο εθνικός αυτοσκοπός. Οι νέοι άνθρωποι και ο εξωστρεφής ιδιωτικός τομέας είναι οι δυνάμεις της νέας εποχής. Η Ελλάδα εδώ και δεκαετίες έχει κάνει σημαντικές αλλά όχι

επιτυχείς προσπάθειες σε τομείς που έχει συγκριτικά πλεονεκτήματα όπως ο τουρισμός, η ενέργεια, η ναυτιλία. Δεν είναι οι μόνοι τομείς και είναι σαφές ότι λειτουργήσαμε κατά κανόνα με τρόπο επιφανειακό, χωρίς μακροχρόνιο σχεδιασμό και γι' αυτό ακριβώς είχαμε περιορισμένα αποτελέσματα. Χρειάζεται αλλαγή υποδείγματος και εδώ στην κατεύθυνση:

- **Έξυπνη επιστροφή στην ύπαιθρο - στροφή στο τρίπτυχο «Γη, Γνώση, Τεχνολογία»:** Νέοι, δημιουργικοί και με προσόντα άνθρωποι πρέπει με την προτροπή, καθοδήγηση και υποστήριξη του κράτους και του ιδιωτικού τομέα να επιστρέψουν στην ύπαιθρο. Το «έξυπνο χωριό» πρέπει να γίνει σύμβολο παραγωγής και συνώνυμο της ποιότητας ζωής. Τα μεγάλα αστικά κέντρα είναι αδύνατο πλέον να δημιουργήσουν τον απαιτούμενο πλούτο μόνο μέσα από μη εμπορεύσιμες υπηρεσίες, χωρίς παραγωγή.
- **Μεγάλες επενδύσεις:** Η προσέλκυση μεγάλων επενδύσεων και η δημιουργία χιλιάδων νέων θέσεων εργασίας απαιτούν κίνητρα. Πρέπει να στραφούμε σε χαμηλούς φορολογικούς συντελεστές π.χ.: 10% για τις επενδύσεις υψηλού κόστους και σημαντικής έντασης εργασίας και την εφαρμογή επιχειρησιακού συμφώνου απασχόλησης για μία πενταετία.
- **Αλλαγή επενδυτικού οικοσυστήματος στην καινοτομία:** Αντίστοιχα πρέπει να αλλάξει ριζικά ο τρόπος επιδότησης των νέων και μεσαίων επιχειρήσεων καινοτομίας. Οι νέοι άνθρωποι δεν πρέπει να συνεχίσουν να πνίγονται στη γραφειοκρατία και τους τόκους των δανείων. Το νέο μοντέλο ενίσχυσής τους πρέπει να βασίζεται σε εταιρείες επενδυτικών κεφαλαίων. Το ρίσκο της επένδυσης πρέπει να το αναλαμβάνουν πλέον ιδιωτικά κεφάλαια και επενδυτές, με ελεγχόμενη κρατική ενίσχυση, ενώ οι επιτυχείς επενδύσεις θα πρέπει να επιστρέφουν μέρος της επιδότησης στο Κράτος.

• **Αξιοποίηση φυσικών πόρων:** Αν η εκμετάλλευση των φυσικών πόρων της χώρας είχε συντελεστεί με σχέδιο και ταχύτητα, πολλά από τα σημερινά δημοσιονομικά μέτρα θα ήταν περιττά. Δεν πρέπει να επιτρέψουμε να επαναληφθούν οι καθυστερήσεις και αναβολές δεκαετιών, όπου κάθε είδους ακραίες αντιδράσεις και πολιτικές αμφισβησίες σταματούσαν την αναπτυξιακή εκμετάλλευση αναγκαίων για τη χώρα πόρων.

• **Βιώσιμη ανάπτυξη και κατασκευές:** Ανάπτυξη εξαγωγίμης τεχνολογίας σε τομείς όπως οι αστικές αναπλάσεις και η εξοικονόμηση ενέργειας σε κτήρια, με συμπράξεις δημοσίου και ιδιωτικού τομέα.

3. Κοινωνική Δικαιοσύνη

Η κρίση έχει αλλάξει τη ζωή των ανθρώπων και τη σύνθεση της ελληνικής κοινωνίας. Η μεγάλη και ευημερούσα μεσαία τάξη συρρικνώνεται απότομα, ενώ οι ομάδες αποκλεισμένων μεγάλων καθημερινά. Ο πολιτικός σχεδιασμός διαφέρει πολύ από αυτόν του παρελθόντος. Η Πολιτεία οφείλει να προσφέρει ίσες ευκαιρίες και δυνατότητες σε όλους και να εστιάζει την παρέμβασή της πρώτα στους μη προνομιούχους, ώστε να δοθεί η δυνατότητα ένταξης, και μετά στις υπόλοιπες ομάδες του πληθυσμού. Οι οικονομικοί πόροι είναι περιορισμένοι και σε αυτή τη μεταβατική φάση θα πρέπει να αξιοποιηθούν με τρόπο που δεν θα καταστραφούν ανθρώπινες ζωές.

Σε αυτό το πλαίσιο πρέπει να γίνει σαφές ότι τα δημόσια αγαθά δεν είναι δωρεάν - το κόστος τους το επωμίζεται το σύνολο της κοινωνίας. Τα δημόσια αγαθά δεν ανήκουν σε αυτούς που φέρουν την ευθύνη παραγωγής και διανομής τους, αλλά στο σύνολο του ελληνικού λαού. Τα δικαιώματα δεν υφίστανται εν κενώ αλλά συνδέονται με υποχρεώσεις, που ο καθένας από εμάς φέρει ως πολίτης. Πολίτης, όμως, που ζει σε κλίμα

ανασφάλειας και φόβου, με τη δαμόκλειο σπάθη της απόλυσης, της ανεργίας και της μείωσης του εισοδήματος και της σύνταξής του να επικρέμεται, δεν είναι ένας ελεύθερος πολίτης γιατί εκεί όπου υπάρχει φόβος και ανασφάλεια δεν υπάρχει ψυχή.

Πολιτικές για τη σφυρηλάτηση της κοινωνικής συνοχής:

• **Από επίδομα ανεργίας σε επίδομα εργασίας:** Κίνητρα για συμμετοχή των ανέργων σε δραστηριότητες κοινωνικής προσφοράς, με στόχο την προσφορά τους στην κοινωνία και τη μη αποκοπή τους από τον παραγωγικό ιστό.

• **Ασφαλιστικό με γνώμονα τη νέα γενιά:** Ένωση ταμείων (ευγενών και μη) και άμεση ένταξη στο καθεστώς του νόμου όλων των κατηγοριών ασφαλισμένων, χωρίς καμία εξαίρεση, για να ολοκληρωθεί η ασφαλιστική μεταρρύθμιση. Η απόσυρση της μεταρρύθμισης Γιαννίτση δείχνει τη λογική «αμεριμνησίας και υποκρισίας» που επικράτησε απέναντι ακόμη και στα ίδια μας τα παιδιά. Αυτό δεν πρέπει να επαναληφθεί. Ο ανορθολογισμός και η πελατειακή λειτουργία στο ασφαλιστικό σύστημα είναι από τα μεγαλύτερα εγκλήματα εναντίον της χώρας, το οποίο τινάζει στον αέρα τον προϋπολογισμό δημιουργώντας τεράστιο χάσμα ανάμεσα στις γενιές. Είναι κατάλοιπο της προηγούμενης περιόδου η νέα επέμβαση στις κύριες συντάξεις για να ικανοποιηθούν μακροπρόθεσμες δεσμεύσεις ως προς τις επικουρικές.

• **Δημιουργία «Κοινωνικής Τράπεζας»:** Οι σημερινές δομές Πρόνοιας και Αλληλεγγύης δεν είναι αρκετές. Χρειάζονται δικτύα κοινωνικής υποστήριξης με συνεργασία του Δημόσιου τομέα, της κοινωνίας των πολιτών αλλά και των δικτύων κοινωνικής εταιρικής ευθύνης. Η δημιουργία «Κοινωνικής Τράπεζας» - δομών, πόρων και ανθρώπων και όχι μόνο οικονομικής βοήθειας αλλά και εθελοντικής προσφοράς - η οποία θα συγκεντρώσει

όλα τα επιμέρους ποσά που το Κράτος διαθέτει για επιδοτήσεις Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων - μπορεί να είναι μια πειστική απάντηση στα τεράστια ανθρώπινα και κοινωνικά προβλήματα που παράγει η κρίση. Η ελπίδα, που διαφαίνεται σε κάθε γωνιά της Ελλάδας από τη συσπείρωση ατόμων και ομάδων για σφορά, πρέπει να πάρει χαρακτηριστικά οργάνωσης και πολλαπλασιασμού του αποτελέσματος.

• **Αντιμετώπιση της παράνομης μετανάστευσης:** Το τεράστιο πρόβλημα της παράνομης μετανάστευσης δημιουργεί ανθρώπινα δράκη, συσσώρευση, με άθλιους όρους, ανθρώπων και κατάρρευση της καθημερινότητας ολόκληρων περιοχών, όπως το κέντρο της Αθήνας. Χρειάζονται ριζικές επιλογές όπως η υποχρεωτική μεταφορά των παράνομων μεταναστών σε κέντρα φιλοξενίας και στις 13 Περιφέρειες της χώρας με στόχο την απέλασή τους και, όπου δεν είναι αυτή δυνατή, επίλυση του ζητήματος με την Ευρωπαϊκή Ένωση και, συνακόλουθα, την αλλαγή των σχετικών ευρωπαϊκών συμφωνιών και συνθηκών.

4. Δημοκρατία - Θεσμοί

Το πρόβλημα της Ελλάδας είναι τόσο οικονομικό όσο θεσμικό και πολιτικό. Οι καταλυτικές θεσμικές πρωτοβουλίες που χρειαζόμαστε για να οδηγηθούμε στην Δ' Ελληνική Δημοκρατία περιλαμβάνουν σειρά ενεργειών που πρέπει άμεσα να γίνουν:

• **Συνταγματική Μεταρρύθμιση:** Η αναθεώρηση του Συνταγματος, όχι ως άλλοθι, αλλά με στόχο την αλλαγή θεσμικού και πολιτικού υποδείγματος είναι αναγκαία. Χρειαζόμαστε ένα Κοινοβουλευτικό Πολίτευμα με στροφή από το πρωθυπουργοκεντρικό μοντέλο σε ένα σύστημα με δημοκρατικά αντίβαρα και λογοδοσία. Χρειαζόμαστε ένα Σύνταγμα που δεν θα κατοχυρώνει τα συμφέροντα συντεχνιών και ομάδων πίεσης. Χρειαζόμαστε ένα

νέο και σταθερό εκλογικό σύστημα με ολιγοεδρικές περιφέρειες και συνδυασμό λίστας και σταυρού προτίμησης. Εκλογές κάθε τέσσερα χρόνια και σε περίπτωση έκτακτης ανάγκης που θα χρειαστεί διάλυση της Βουλής, να απαιτείται πλειοψηφία δύο τρίτων και οι εκλογές να γίνονται σε κάθε περίπτωση στο τέλος της τετραετούς προγραμματικής περιόδου, ακόμη και αν μεσολαβήσουν εκλογές. Να μπει δηλαδή τέλος σ' αυτό το καταστροφικό για τη σταθερότητα και την οικονομία παιχνίδι των συνεχών εκλογικών αναμετρήσεων.

• **Επανεξέταση Προνομίων και Ευθυνών των Βουλευτών:** Χρειαζόμαστε μια νέα «συμφωνία» για το πλαίσιο υποστήριξης του έργου του Βουλευτή. Αυτά τα οποία κρίνονται ως προνόμια των Βουλευτών να καταργηθούν - με πρώτη την κατάργηση της βουλευτικής σύνταξης ως πρόσθετης σε όσους Βουλευτές έχουν ήδη εξασφαλίσει άλλη. Το σημαντικό είναι να δώσουμε στον Έλληνα Βουλευτή όλα τα εργαλεία που χρειάζεται, από επιστημονική βοήθεια, εμπειρογνωμοσύνη, ανεξαρτησία και ασφάλεια, για να ασκεί το καθήκον που έχει ως εκπρόσωπος του Έθνους.

• **Διαύγεια στα Κόμματα:** Τα κόμματα εξουσίας στην Ελλάδα είναι υπερχρεωμένα. Και ενώ η κρατική επιχορήγηση των κομμάτων είναι αυτονόητος πυλώνας διαφύλαξης του δημοκρατικού συστήματος, πρέπει να αντιστοιχηθεί η επιχορήγησή τους με την διαύγεια στη χώρα, και να διασφαλισθεί καθεστώς απόλυτης διαφάνειας. Όπως το πρόγραμμα «Διαύγεια» εφαρμόζεται για το ελληνικό κράτος και τους φορείς του, θα πρέπει να εφαρμόζεται και στα έσοδα και τις δαπάνες των κομμάτων. Δεν είναι δυνατό το πολιτικό σύστημα να ζητά να διαχειριστεί την οικονομική τύχη του ελληνικού λαού, όταν δεν έχει ρυθμίσει με επάρκεια τα του οίκου του. Δεν πρέπει να υπάρχει καμία όσμωση σε διοικητικό προσωπικό των κομμάτων με τη διοίκηση, γι' αυτό πρέ-

πει να τερματιστεί η πρακτική της απόσπασης δημοσίων υπαλλήλων στα πολιτικά κόμματα.

- **Από τη Συντεχνία στο Συνδικαλισμό:** Οι καταλυτικές αλλαγές στις εργασιακές σχέσεις αλλάζουν εκ των πραγμάτων τη δομή και τη λειτουργία του συνδικαλιστικού κινήματος. Είναι, όμως, ανάγκη και σε αυτό τον πυλώνα της Δημοκρατίας να υπάρξει ριζική αλλαγή αντίληψης και λειτουργίας, ώστε από τις αρνητικές για την κοινωνία συμπεριφορές, να μεταβούμε στις υγιείς δυνάμεις των εκπροσώπων της εργασίας στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα. Η διαφάνεια εσόδων και εξόδων πρέπει να αφορά και τις συνδικαλιστικές οργανώσεις ενώ τα ειδικά προνόμια εξέλιξης, αδειών και αποζημιώσεων των συνδικαλιστικών ηγεσιών στο ελληνικό Δημόσιο θα πρέπει να καταργηθούν. Η επιλογή του συνδικαλιζέσθαι πρέπει να συναρτάται μόνο με εργαλεία τα οποία θα ενισχύουν τον ουσιαστικό ρόλο του συνδικαλιστή. Ριζική αλλαγή προς όφελος των εργαζομένων σημαίνει ανάληψη ευθύνης, δηλαδή διαπραγμάτευση που οδηγεί σε αποτέλεσμα.

- **Αξιολόγηση τώρα, αξιολόγηση παντού:** Στον Δημόσιο τομέα το μεγάλο στοίχημα και ο μόνος τρόπος επανίδρυσης είναι η αξιολόγηση μονάδων και ατόμων από εξωτερικούς φορείς. Όσες μονάδες δεν υπηρετούν το Δημόσιο συμφέρον με έργο αντίστοιχο των δημοσίων δαπανών θα πρέπει να κλείσουν. Όσα άτομα έχουν τα προσόντα, τις ικανότητες και τη διάθεση θα πρέπει να υποστηριχθούν σε ένα διοικητικό περιβάλλον με ακεραιότητα και στόχους. Είναι αυτονόητο ότι δεν θα παραμείνουν όσοι δεν έχουν διάθεση και ικανότητα προσφοράς.

- **Μείωση Γραφειοκρατίας:** Η καταπολέμηση της γραφειοκρατίας απαιτεί βούληση και στοχοθέτηση. Τα διοικητικά βάρη «κοστίζουν» στην Ελλάδα 6,8% του ΑΕΠ σε μεγέθη του 2007. Είμαστε οι απόλυτοι ουραγοί στους 27 της ΕΕ καθώς ο κοινοτικός μέ-

σος όρος είναι 3,5%. Αυτό δεν είναι δυνατό να συνεχίζεται. Άλλοι τα κατάφεραν και πρέπει να μιμηθούμε το παράδειγμά τους. Η βρετανική Κυβέρνηση ξεκίνησε το 2005 αντίστοιχο πρόγραμμα μείωσης των διοικητικών βαρών, το οποίο μέχρι το φθινόπωρο του 2010 είχε εξοικονομήσει περίπου 2,6 δισ. λίρες. Η ολλανδική Κυβέρνηση ξεκίνησε το 2003 να μετράει τα διοικητικά βάρη που απορρέουν από τη νομοθεσία για τις επιχειρήσεις και μέχρι το 2007 είχε καταφέρει να εκπληρώσει το στόχο της, εξοικονομώντας περίπου 4,1 δισ. ευρώ από το έμμεσο κόστος συμμόρφωσης των επιχειρήσεων με τη νομοθεσία ενώ, ταυτόχρονα, αύξησε την παραγωγικότητα στον Δημόσιο τομέα κατά 1,7%. Πρέπει και εμείς να θέσουμε μετρήσιμους στόχους και να κριθούμε ως προς την δυνατότητα υλοποίησής τους.

- **«Γκιλοτίνα» στην Πολυνομία:** Μια ριζοσπαστική πρακτική που μπορούμε και πρέπει να υιοθετήσουμε, είναι η λεγόμενη ρυθμιστική γκιλοτίνα, βάσει της οποίας θεσπίζεται μια νομοθετική πράξη που δίνει την εξουσιοδότηση στην Κυβέρνηση, μέσα σε ένα με ενάμιση χρόνο να αναθεωρήσει και να καταργήσει κάθε παρωχημένη νομοθεσία ή να απλουστεύσει τη νομοθεσία που παραμένει. Αυτή την πρακτική έχουν ακολουθήσει πολλές αναπτυγμένες και αναπτυσσόμενες χώρες. Για παράδειγμα η Ν. Κορέα, μια από τις πιο ισχυρές οικονομίες του πλανήτη, κατήργησε το 50% της νομοθεσίας της και απλούστευσε το 22% της. Οι συγκεκριμένες ενέργειες είχαν ως αποτέλεσμα τη δημιουργία 1 εκατομμυρίου νέων θέσεων εργασίας και την εισροή 36 δισ. δολαρίων σε ξένες επενδύσεις. Την ίδια μέθοδο έχουν ακολουθήσει η Ουκρανία, το Μεξικό, η Κροατία και άλλες χώρες.

- **Χρονικοί και Ποσοτικοί Στόχοι στη Δικαιοσύνη:** Η κατάσταση που επικρατεί με την υπερευσάφρευση εκκρεμών υποθέσεων στην ελληνική Δικαιοσύνη θυμίζει το πρόβλημα της ελ-

ληνικής οικονομίας με το έλλειμμα και το χρέος - ετήσια ελλείμματα τα οποία συσσωρεύονται χρόνο με το χρόνο και διογκώνουν το συνολικό χρέος εξαυλώνοντας τις δυνατότητες της οικονομίας και της κοινωνίας. Αυτός ο φαύλος κύκλος πρέπει να σπάσει. Η εφαρμογή του νέου θεσμικού πλαισίου για τη γρήγορη απονομή δικαιοσύνης θα μπορέσει να δώσει απάντηση, εφόσον συνοδευτεί άμεσα από την υλική και τεχνική υποστήριξη των δικαστών και των δικαστηρίων και την πλήρη εισαγωγή της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης στην ελληνική Δικαιοσύνη. Επειδή η απονομή δικαιοσύνης αποτελεί το βασικό αναπτυξιακό πυλώνα μιας χώρας - την «καρδιά» των κρατικών θεσμών -, η μεταρρύθμιση σ' αυτό τον τομέα είναι προϋπόθεση εκ των ων ουκ άνευ για την υλοποίηση συγκεκριμένων χρονικών και ποσοτικών στόχων με στόχο την προσέλκυση επενδύσεων.

• **Καταπολέμηση της Φοροδιαφυγής:** Χρειαζόμαστε μια ισχυρή οικονομική αστυνομία. Αυτό σημαίνει τη διάλυση των σημαντικών διάσπαρτων υπηρεσιών με παρεμφερείς αρμοδιότητες και καθήκοντα και την ενοποίησή τους σε ένα σώμα με ανεξάρτητη ηγεσία και με ειδικές εξουσίες που θα λογοδοτεί στην Βουλή. Στο θέμα της καταβολής των φόρων, είμαστε, μαζί με τη Βουλγαρία και τη Ρουμανία, ουραγοί στην ΕΕ καθώς η φοροδιαφυγή κινείται στα επίπεδα του 30-35%. Το οικονομικό έγκλημα πρέπει να παταχθεί με κάθε κόστος και αδιαφορώντας για τα κροκοδείλια δάκρυα και τις ύποπτες κραυγές διαφόρων δυναμειών μειοψηφιών. Ο καιρός των ευχών πέρασε, ήρθε η ώρα των κάθετων παρεμβάσεων.

Επίλογος

Στο προαύλιο της Παλιάς Βουλής δεσπόζουν τα αγάλματα των δυο πρωταγωνιστών της, του Χαρίλαου Τρικούπη και του Επαμεινώνδα Δηλιγιάννη. Στις δυο πλευρές του κτηρίου, τα αγάλματα αυτά είναι τοποθετημένα ώστε να κοιτάζουν στις ακριβώς αντίθετες κατευθύνσεις, συμβολίζοντας έτσι τις μεγάλες τους αντιθέσεις, οι οποίες χαρακτηρίζουν τη σύγχρονη ελληνική ιστορία. Όποιος δεν θυμάται την ιστορία είναι καταδικασμένος να την ξαναζήσει. Είναι γνωστή η φράση. Η ιστορία των ημερών μας δεν μπορεί και δεν πρέπει να γραφτεί μέσα από αντίστοιχες αντιθέσεις διότι τότε θα είναι μια ιστορία παρακμής και κατάρρευσης. Η ανόρθωση, η επανεκκίνηση ή όποια άλλη λέξη βρούμε για να εκφράσουμε την ελπίδα ότι θα σταθούμε ξανά στα πόδια μας πιο ισχυροί από πριν, μπορεί να γίνει πραγματικότητα μόνο όταν όλοι θα κοιτάζουμε προς την ίδια κατεύθυνση αποφασίζοντας να βάλουμε τους εαυτούς μας σε δεύτερη μοίρα μπροστά στο κοινό μας καλό και σε αυτό των νέων Ελλήνων και των μελλοντικών γενεών.

Η ευθύνη είναι πάνω μας. Είναι το χρέος που έλαχε στη δική μας γενιά.